

عنوان مقاله:

بررسی رویکرد زمینه گرایی در مجتمع‌های مسکونی

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی شهرسازی و معماری دانش بنیان (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سحر شاپوری - کارشناس مهندسی معماری دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز.

فاطمه پودات - عضو هیئت علمی گروه معماری دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز

خلاصه مقاله:

در دوران معاصر جامعه معماری در سردرگمی به سر میبرد و فاقد سبک و رویکرد مشخصی است و اکثر بناها بدون توجه به ارزشهای زمینه و بر اساس سلیقه شخصی ایجاد میشوند. توجه به ساختمانهای مسکونی از دو نظر حائز اهمیت است، اول اینکه بیشترین زمان زندگی خود را در آن به سر میبریم، دوم اینکه بخش اعظم کالبد شهرهای ما را ساختمانهای مسکونی تشکیل میدهند. درحالیکه امروزه عدم توجه به زمینه ساختمانهای مسکونی، نهنها باعث ناهمگون شدن کالبد شهرها شده، بلکه نتوانسته در فضای داخلی نیز شرایط آسایشی مناسبی را برای ساکنان خود فراهم آورد. معماری که با زمینه، به ویژه زمینه اقلیمی خود ارتباط درهم تنیده ای دارد، میتواند از نظر ارتباط انسانها با مکان و هماهنگی بنا با پیرامون خود، موثر باشد. با شناخت رویکرد زمینه گرایی و وجوه پیرامون آن میتوان پیشنهاداتی در جهت تعامل و تاثیرگذاری هر چه بیشتر بنا در محیط پیرامونش ارائه داد، هدف این پژوهش مطالعه شیوه های طراحی مسکن امروز به منظور احیای رویکرد زمینه گرایی به ویژه زمینه گرایی اقلیمی در اقلیم گرم و مرطوب میباشد. روش انجام این مطالعه کیفی از طریق مطالعه منابع کتابخانه ای و بررسی تجارب داخلی و خارجی است که با شناخت این رویکرد و وجوه پیرامون آن، الگوهای طراحی متناسب با این رویکرد برای مجتمعهای مسکونی پیشنهاد میشود که سبب ایجاد هماهنگی بنا با زمینه اقلیمی خود شده و شرایط آسایشی مناسبی را برای ساکنان خود ایجاد میکند.

کلمات کلیدی:

معماری، معماری زمینه گرا، مجتمع مسکونی، اقلیم گرم و مرطوب.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1376354>

